ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 26 Ἰουνίου 1888 ΑΡΙΘ· 68

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρροὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.-Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά—Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατὶ ὁ ἀνὴρ θεωρεῖ γελοίαν τὴν πρὸς τὴν γυναῖκα ὑποταγήν του. — Ἱστορία καὶ ἰδιότητες τοῦ ἴου (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ). — Τὸ Ἀμαρούσιον. Μέρος Α΄ — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλας Κόκκαλη). — Ποῖα ἡ πολυτιμοτέρα προῖξ τῆς κόρης. Ἓν λεύκωμα. — Παιδικὴν δελτίον. Ἡ ἐνδυμασία τῶν μικρῶν (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου). Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βονωνίας καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἀνὰ καιροὺς καθηγήτριαι. — Τὸ ὄνομά μου (ὑπὸ κ. Ἀγαθονίκης Ἀντωνιάδου ποίημα) — Ποικίλα Ἐσωτερικὰ καὶ Ἐξωτερικά. — Ἀλληλογραφία. -- Συμβουλή — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΤΙ Ο ΑΝΗΡ ΘΕΩΡΕΙ ΓΕΛΟΙΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΥΠΑΚΟΗΝ ΤΟΥ

Ἡ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὑποταγὴ ἐθεωρήθη καὶ εἶναι ἀπόρροια τῆς τὰ πάντα δεσποζούσης φυσικῆς δυνάμεως, εἰς ἣν ἔμψυχά τε καὶ ἄψυχα ὑποτάσσονται. Ἐνόσῳ λοιπὸν καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ ἡμῶν βίῳ ἡ φυσικὴ δύναμις ἐρρύθμιζε τὰς κοινωνικὰς συνθήκας φυσικωτάτη ἐθεωρεῖτο ἡ ὑποταγὴ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα, γελοία δὲ ἡ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς αὐτήν. Οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς φυσικῆς ταύτης ὑπεροχῆς ἐρειδόμενοι ἐνομοθέτησαν τὸ «*ἡ γυνὴ ὑποτάσσεσθαι τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ*», τὸ χριστιανικώτατα θεσπισθὲν καὶ ἀποτελέταν τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Τὴν ἰδέαν αὐτὴν ἐνεσαρκώθη, οὕτως εἰπεῖν, ὁ ἀνὴρ, τὴν ἀντίθετον δὲ ταύτης θεωρεῖ γελοίαν καὶ παράλογον, ὡς ἀνατρέπουσαν κατ' αὐτὸν τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους, ἐφ' ὧν ἑδράζεται ἡ κοινωνικὴ τῶν ἐθνῶν εὐημερία.

Ἐὰν ὅμως ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐνομιμοποιήθη ὁ γάμος ὑπῆρχον στατιστικαὶ τῶν λαβόντων χώραν διαζυγίων μετὰ τῶν προκαλεσασῶν αὐτὰ αἰτιῶν, ἠθέλομεν ἐνεοὶ ἀπαριθμεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐσφαλμένης ταύτης ἀρχῆς. Κατὰ τοὺς νόμους τῆς παιδαγωγικῆς ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς πρώτης αὐτῆς ἐκδηλώσεως εἶναι ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστος, σεβαστὴ καὶ δὲ τῷ παιδαγωγῷ αὐτῷ, ὅστις δὲν δικαιοῦται νὰ καθυποτάξῃ, ἀλλὰ νὰ ρυθμίσῃ ἁπλῶς αὐτὴν διὰ μυρίων παιδαγωγικῶν τεχνασμάτων. Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατὸν ἡ ἤδη μορφωθεῖσα καὶ σχηματισθεῖσα γυνὴ νὰ ὑποτάξῃ ἑαυτὴν τῇ ἀνδρικῇ θελήσει ἄνευ σχετικῆς ἀντισταθμίσεως!

Καὶ διατὶ νὰ θεωρῆται γελοῖον καὶ ἀπάδον εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἀξιοπρέπειαν ἐκεῖνο, ὅπερ ὤφειλε νὰ ἀποτελῇ τὴν βάσιν τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης!

Δυστυχῶς ἀνήρ τε καὶ γυνὴ ἀγνοοῦσι τὴν ἐν τῷ γάμῳ δημιουργουμένην εἰς ἀμφοτέρους θέσιν. Ὁ ἀνὴρ ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς τυπικῆς ἐκείνης ἀρχῆς «*ἡ γυνὴ ὑποτάσσεσθαι δεῖ τῷ ἀνδρὶ*» λησμονεῖ συνεχέστατα ὅτι αὕτη εἶναι ὡς ἐκεῖνος ὄν λογικὸν καὶ ἀνεξάρτητον, θεωρεῖται δὲ καὶ ὑπὸ πάντων τῶν φιλοσόφων καὶ ἠθικολόγων ὡς ὁ φυσικὸς τῶν κοινωνιῶν καὶ ἐθνικοτήτων ἀναμορφωτής.

Ἡ δὲ γυνὴ στερουμένη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, παρ' ἡμῖν, ἀνατροφῆς ἑδραζομένης ἐπὶ ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν ῥίπτεται ἀκατάσχετος εἰς τὰς μυρίας ἐκείνας ἐφημέρους μερίμνας καὶ ματαιότητας, αἵτινες ἐξασθενοῦσι τὸν νοῦν καὶ τὴν κρίσιν αὐτῆς καὶ καθιστῶσιν ἀληθῶς γελοίαν τὴν εἰς αὐτὴν ὑποταγὴν τοῦ ἀνδρός. Γυνὴ τοιαύτη παραγνωρίζουσα τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρὸς—ὁσάκις τοιαύτη ὑπάρχῃ—ἀποκρούει μετ' ἀγανακτήσεως τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς ριπτόμενον ὑπ' αὐτοῦ δυσβάστακτον τοῦ ζυγοῦ φορτίον καὶ συντρίβει μετ' ἀπογνώσεως τὰ ἐπὶ τοῦ λεπτοφυοῦς καὶ εὐθραύστου αὐτῆς τραχήλου χαλινοφόρα ἡνία.

Ἐν τῇ κατὰ τοῦ ἀνδρὸς πάλῃ ταύτῃ ἡ γυνὴ συνεχῶς κατασυντρίβεται καὶ ὑποκύπτει. Ὁ ἠθικὸς οὗτος θάνατος παρίστησιν αὐτὴν ὑποτασσομένην, ἐνῷ ἐκείνη χαμαὶ νεύουσα ζητεῖ τὸ ἰοβόλον ἐκεῖνο κέντρον, δι' οὗ ὑπούλως καὶ πονήρως

ηλητηριάζει τὸν βίον καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ κατ' αὐτὴν τυράννου ἀνδρός. Ἐντεῦθεν τὸ κοινωνικὸν ζήτημα τὸ ἀπολῆγον εἰς διάζευξιν μεγάλης μερίδος τῶν νυμφευομένων.

Ἐὰν ὁ ἀνὴρ μετεχειρίζετο τὴν μυϊκὴν, ἐσθ'ὅτε δὲ καὶ πνευματικὴν ὑπεροχήν του, οὐχὶ εἰς ταπείνωσιν τῆς γυναικός, ἀλλ' εἰς ὑποστήριξιν αὐτῆς καὶ ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων της, ἡ δὲ γυνὴ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς εἰς μείζονα πάντοτε μοῖραν ἐνυπάρχουσαν ἠθικὴν δύναμιν εἰς κατάκτησιν τῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης ἐκείνου, τότε ἡ ἀμοιβαία ὑποταγὴ ἐπετυγχάνετο, ὁ ἀνὴρ ἀνελάμβανε τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑλικῆς τοῦ οἴκου εὐημερίας, ἡ γυνὴ δὲ τὴν τῆς ἠθικῆς.

Δὲν θὰ ἐθεώρει τότε ὁ ἀνὴρ ἐπαίσχυντον τὴν τοιαύτην ἀπέναντι τῆς γυναικὸς θέσιν του. Οἱ ἱππόται τοῦ μεσαίωνος εἰς ἓν νεῦμα τῆς γυναικὸς ἐρρίπτοντο ἐντίμως καὶ ὑπερηφάνως εἰς τὴν παλαίστραν, εἰς τὰς ἐχθρικὰς σφαίρας, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ εἰς τὸ μαρτύριον. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ κόσμῳ Σπαρτιατικῆς ἱστορίας ὡδηγοῦντο ὑπὸ τῶν συζύγων καὶ ἀδελφῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος θάνατον. Αἱ ὑπερήφανοι Σπαρτιάτιδες ἐπέτασσον τοῖς συζύγοις καὶ υἱοῖς τὸ «**ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν**». Ὅ,τι λοιπὸν δὲν ἐθεωρεῖτο γελοῖον διὰ τοὺς ἥρωας ἐκείνους, δὲν θὰ ἐθεωρεῖτο οὔτε διὰ τοὺς χειροκτιοφόρους τῆς σήμερον, ἐὰν αἱ νῦν γυναῖκες ἐγνώριζον νὰ ὑποτάσσωσι.

Ἄλλως τε τίς ἀνὴρ ἠδυνήθη μέχρι σήμερον νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰ νεύματα γυναικὸς ἀγαπωμένης. Τίς δὲ ἐκ τῶν ὑπερηφάνων τούτων ἡγετῶν τῆς ὑφηλίου ἐξῆλθε νικητὴς τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ὑπερόχου γυναικὸς πάλης. Ἡ σκιὰ τῆς Κορινθίας Λαΐδος ὑψοῦται ἔτι ἀγέρωχος ἀπέναντι τοῦ τεταπεινωμένου φάσματος τοῦ μεγάλου τραγωδοῦ Εὐρυπίδου, ὅστις κατανικηθεὶς ὑπ' αὐτῆς καὶ κατῃσχυμένος νύκτωρ ἀπέδρα τῆς Κορίνθου, ὀμόσας μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῶν γυναικῶν. Πόσοι ἄλλοι μεγάλοι ἄνδρες δὲν ἐγένοντο ἕρμαια καὶ τυφλὰ ὄργανα γυναικῶν πολλάκις ἐκδεδιητημένων. Ἐνόσῳ ἡ κοινωνία μας μορφόνει τὰς γυναῖκας ὡς σήμερον, θὰ θεωρεῖται μὲν ἴσως γελοία ἡ ὑποταγὴ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς αὐτήν, θὰ ὑφίσταται ὅμως αὕτη. Ὅταν δ' ἡ γυνὴ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπὴν δι' ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ὑγιοῦς, ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον γελοῖον δὲν θὰ θεωρεῖ νὰ φαίνηται ὑποτασσόμενος πρὸς αὐτήν, ὡς αὐτὴ πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ θέλει καυχᾶσθαι ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοιαύτης πολυτίμου συντρόφου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΩΝ

Τὸ μυροβόλον καὶ εὔχρουν ἴον τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς μετριοπαθείας πλὴν τῆς ἀξίας τῆς ἡδείας ἀποπνοῆς του ἔχει καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θεραπεύειν ἐλαφρὰ νοσηρὰ συμπτώματα.

Εἰς εὐφάνταστον καὶ μυθῶδες ἐπεισόδιον ἀνάγουσιν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ. Λέγεται ὅτι ὁ Ζεὺς μεταβαλὼν τὴν νύμφην Ἰὼ εἰς λευκὴν βοῦν ἐδημιούργησε τὸ ἴον, εἰς τιμὴν καὶ διαιώνισιν τοῦ ὀνόματος αὐτῆς. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ μετ' εὐλαβοῦς φιλαρεσκείας προτίμησις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸ ἄνθος τοῦτο, δι' οὗ ἐν συμπλέγμασι στεφάνων περικόσμουν ἀφειδῶς τὰς αἰθούσας αὐτῶν. Ὁ δὲ Βιργίλιος εἰς τὸ περὶ Δάφνης ἐλεγεῖον τοιαῦτα τινὰ ἀναφέρει. «Καὶ αὐτὴ ἡ φύσις ἐπένθησε τὸν θάνατόν της, ἀποβαλοῦσα τὸν πλήρη εὐόσμου θωπείας ἰανθῆ πέπλον της καὶ περιβληθεῖσα σκολυμώδη τοιοῦτον». Ὁ χρωματισμὸς τῶν δειλῶς μυροβολούντων ἴων ποικίλλει. Εὕρηνται κυανᾶ, ἰόχροα, ῥόδινα, λευκά, μονόφυλλα, δίφυλλα, διαφόρου μεγέθους. Ἐνεργητικωτέρας οὐσίας ὅμως ἐνέχουσι τὰ ἄγρια ἴα. Ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἴου χρησιμοποιοῦνται.

Τὰ φύλλα χρησιμεύουσιν εἰς κατάπλασμα, ὁ χυμός τῶν δροσερῶν ἴων ἀποστιβόμενος δίδεται ἀντὶ καθαρκτικοῦ εἰς τὰ νήπια. Ὡς ἀφέψιμα δὲ διὰ γάλακτος διαλύει τὰς ἐλαφρὰς βρογχίτιδας καὶ ἐξανθηματικοὺς πυρετούς.

Βιομηχανικὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα ἀποξηραίνουσι τὸ ἄνθος τοῦτο, πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ἐποχήν.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἑτοιμάζουσι κόνιν, διδομένην ἀντὶ ἐμετικοῦ. Παρασκευαζομένη δὲ μετ' ἄλλων οὐσιῶν χρησιμεύει προχείρως ἐναντίον τῆς δυσεντερίας. Ὡς ἐκ τῆς καθαρκτικῆς ἰδιότητός του δίδεται καὶ εἰς ἀραιὸν ἀφέψημα ἐναντίον τῶν ἐκζεμάτων τῶν νηπίων, ὧν συγχρόνως πλύνουσι καὶ τὰ πεφλογισμένα μέρη.

Ὡς ἀρωματικὸν εἶναι τοῖς πᾶσι γνωσταὶ αἱ μυροβόλοι ἰδιότητες αὐτοῦ.

Μαρία Βελλῆ.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

Α΄.

Καύσωνες ἀφόρητοι, ξηρασία, νέφη ἐκ κονιορτοῦ, ὕδωρ ἀμφιβόλου χρώματος καὶ ὁλόκληρον ζωολογικὸν κῆπον ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ περιέχον, ἰδοὺ τί αἱ Ἀθῆναι φιλοδωροῦσι πρὸς τοὺς θαμῶνας τῶν ἀπειροπληθῶν θεατριδίων τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας.

Ὁ Ἀθηναῖος εἰς τὰ θεατρίδια αὐτὰ δαπανᾷ μίαν ἢ δύο δραχ. ἑκάστην ἑσπέραν, εἰς τὸ Φάληρον πέντε ἕως δέκα καὶ δὲν παραπονεῖται. Ἀκούει μουσικήν, ἣν δὲν αἰσθάνεται. Βλέπει ἐπὶ τῆς σκηνῆς παριστανόμενα μελοδραμάτια καὶ κωμῳδύλλια, ἃ δὲν ἐννοεῖ. Διδάσκεται μυρίας κακοηθείας, αἵτινες τὸν διαφθείρουσιν. Ἀλλὰ πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὸ **café chantant**. Τοῦτο ἀρκεῖ.

Οὐδέποτε στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς τὸν παρὰ τὰ θεατρίδια ἐκεῖνα μέλανα κινητὸν ὄγκον, τὸν διὰ δύο πυρίνων ὀφθαλμῶν ἀτενίζοντα πρὸς αὐτόν, τὸν ἐξερεύγοντα πῦρ καὶ ὕδωρ ὡς οἱ δαίμονες τῆς Παλαιᾶς γραφῆς, κατ' ἀντίστροφον ὅμως ἐκείνων σύστημα μεταφέροντα ἀστραπηδὸν τοὺς θνητοὺς ἀπὸ τῆς κολάσεως εἰς τὸν παράδεισον. Ὁ ἀληθὴς Ἀθηναῖος ἀστὸς δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἐξοχήν. Δὲν τὴν νομίζει ἀρκετὰ ἐπιδεικτικὴν πολυτέλειαν. Ἔχει τὰ ἑκατομμύρια του, τὰς οἰκίας του, τὰ γήπεδα του. Τρώγει μετρίως, πίνει καλά, ἐνδύεται ἀκόμψως καὶ ἀχαρίτως μὲ μέταξαν καὶ ὁλοσηρικά, καὶ τὴν Κυριακὴν ἢ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας ἐξέρχεται πομπωδῶς ἐφ' ἁμάξης.

Τὰ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐν τῷ ἱδρῶτι των λουόμενα τέκνα του, εἶναι ὠχρά, καχεκτικά, ἐξηντλημένα. Ἀδιάφορον. Ὁ ἰατρὸς πληρόνεται μὲ τὸ ἔτος—ἐπιδεικτικὸν καὶ τοῦτο—καὶ

τὰ φάρμακα, κατ' αὐτόν, ἐνδυναμόνουσι τὸ σῶμα. Μόνον ἐὰν προσβληθῇ ὑπὸ ὀξέων ῥευματισμῶν ἢ οἵας δήποτε παραπλησίου παθήσεως μεταβαίνει εἰς θέρμας καὶ πάλιν κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ Μέθανα — τὰς κατ' ἐξοχὴν θέρμας τοῦ συρμοῦ — ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ἀσθένειά του ἀπαιτεῖ θεραπείαν ἀλκαλικήν.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ τάξις ἀνθρώπων ἀποστρεφομένη τὸ πεπυρακτωμένον αὐτὸ καμίνιον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ φεύγουσα μακρὰν αὐτοῦ, ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ μυροφόρον ἔαρ κατακαλύπτει τοὺς ἀγροὺς διὰ τῆς σμαραγδίνης καλύπτρας του. Ἡ γενεὰ αὕτη ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ ἐν ὅσῳ αἱ κοινωνίαι ἀριθμοῦσι μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν ὄντα λογικά, μεμορφωμένα καὶ πεπολιτισμένα, πρὸς ἃ ἡ τύχη εὐμενῶς μειδιῶσα ἐπιτρέπει τὴν μικρὰν ταύτην μεταβολὴν τοῦ βίου.

Ἡ δσημέραι παρ' ἡμῖν ἁπλοποιουμένη διὰ τῆς μεγαλουργοῦ τοῦ ἀτμοῦ δυνάμεως συγκοινωνία ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐλαχίστης δαπάνης καὶ οὐδεμιᾶς ταλαιπωρίας μετάβασιν εἰς τὴν περιβάλλουσαν τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν σειρὰν τῶν μυριάδων ἐκείνων μικρῶν Ἐδὲμ, αἵτινες ὡς ἄλλαι τερπναὶ ὀάσεις ἀκτινοβολοῦσι καὶ ἀνθοῦσι, θαλλεραὶ ἐν τῇ φυσικῇ καὶ μεγαλοπρεπεῖ ἀφελείᾳ των, θελκτικαὶ ἐν τῇ ἀπερίττῳ ταπεινοφροσύνῃ των.

Καὶ χύνονται εἰς αὐτὰς καὶ διατρέχουσι τοὺς ἀγρούς των μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ, φεύγοντες τὴν πόλιν τὴν ἐπίσης ὀλεθρίαν διὰ τοὺς πνεύμονας τοῦ Ἀθηναίου, ὅσον οἱ ὑπόγειοι φοῦρνοι διὰ τοὺς ἀτυχεῖς ἐργάτας τῶν μεταλλείων. Ὁ Ἀθηναῖος ὁ ἠναγκασμένος νὰ ζῇ ὡς κατάδικος ἐπὶ τοῦ γραφικοῦ ἑδωλίου,ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποσπᾷ ἑαυτόν, περὶ τὴν δείλην τοὐλάχιστον, ἐκ τοῦ πεπυρακτωμένου καὶ κονιορτώδους ἄστεως, ἔνθα θερμαίνεται ὁ μυελὸς καὶ φλέγεται ὁ νοῦς του. Ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἀπομακρύνηται πολύ, διότι ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ὀφείλει νὰ ἐπαναβυθισθῇ ἐν τῇ καμίνῳ του ὡς ὁ ὀρύκτης ἐν τῷ ἀσφυκτικῷ φρέατί του.

Ἐντεῦθεν ἡ προτίμησις του πρὸς τὰς πλησιεστέρας τῶν Ἀθηνῶν κώμας. Ἡ Κηφισσία μετὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐπαύλεών της ἀποτελεῖ τὸ ἐντευκτήριον τῶν παρ' ἡμῖν θεωρουμένων ἀριστοκρατῶν. Ἐπειδὴ δὲ πᾶς Ἕλλην ὁμιλῶν τὴν γαλλικὴν θεωρεῖται ἀριστοκράτης, ἡ ὑπὸ πάντων προτιμωμένη ἐξοχή, ἔστω καὶ δι' ὀλίγων ὡρῶν διαμονὴν εἶναι ἡ Κηφισσία.

Τὸ εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς καὶ ἡμίσειαν μόλις ὥραν ἀπέχον Ἀμαρούσιον, εἶναι τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἀσθενῶν, διότι οἱ πλεῖστοι των ἐπισκεπτομένων τοῦτο ἔρχονται ζητοῦντες τὴν κλονισθεῖσαν τῆς ὑγείας των ἰσορροπίαν εἰς τὸ ὡραῖον αὐτοῦ κλῖμα, εἰς τὰς κρυσταλλίνας πηγάς του, εἰς τοὺς μαγευτικοὺς κήπους του καὶ εἰς τὰ ὁλοπράσινα δάση του.

Μακρὰ σειρὰ τῆς γηραιᾶς καὶ καλλιμαρμάρου Πεντέλης, ἀμφιθεατρικῶς καὶ κυματοειδῶς ἐκτυλισσομένη περιβάλλει ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Ἀνατολὰς τὸν ὁρίζοντα, μεγαλοπρεπὲς δὲ ἐξ ἐλαιοδένδρων δάσος στεφανόνει ἐπιχαρίτως τὴν μικρὰν κώμην. Μικροὶ λευκοὶ μονόροφοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἰκίσκοι, ἐρριμένοι ἐντὸς κήπων, δίκην λευκανθέμων ἐν ἐλοπρασίνῳ πεδιάδι· ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ χωρίου μεγάλη πλατεία, ἐν ᾗ τὸ ξενοδοχεῖον, ἡ ἀγορά, καὶ ἡ ἑξάκρουνος κρήνη· δύο ἢ τρεῖς ὁδοί, ἐφ' ὧν παρατάσσονται οἰκίσκοι εὐπρεπέστεροι τῶν λοιπῶν, ναὸς ἐξέχων κατὰ τὸ ὕψος καὶ τὸν ὄγκον πασῶν τῶν ἐν Ἀμαρουσίῳ οἰκοδομῶν — οἱ χωρικοὶ ἐνοικοῦσι πάντοτε τὸν θεόν των ἐν ὑψηλοτέρᾳ καὶ ἀνετωτέρᾳ τῆς ἰδίας κατοικίᾳ—ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν κωδονοστάσιον, δύο ἢ τρεῖς ἰδιωτικαὶ ἐπαύλεις, δύο σχολεῖα ἀρρένων καὶ ἓν θηλέων καὶ ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς ἀποτελοῦσι τὴν κυρίως κώμην, τὴν περατουμένην εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἀπέραντον τοῦ Ἀϊδεστὰμ δάσος, τὸ παρακείμενον τῷ μεγαλοπρεπεῖ καὶ πλουσιωτάτῳ τοῦ κ. Συγγροῦ κτήματι.

Ῥυάκιον κρυστάλλινον πηγάζον ἐκ Κεφαλαρίου διασχίζει ὀφιοειδῶς τὸ Ἀμαρούσιον, σπεῖρον ἀφθόνους τοὺς διαυγεστάτους καὶ πολυχρωμοτάτους ἀδάμαντάς του ἐπὶ τῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν παροχθείου σμαραγδίνης χλόης. Ῥυάκιον ταπεινὸν καὶ πολυπαθὲς ἀνὰ πᾶν βῆμα ἀνακόπτον τὸν ῥοῦν του. Πελώριοι λίθοι ὑπὸ τῶν εὐμελῶν Ἀμαρουσίδων παρεντιθέμενοι σχηματίζουσιν ἐν τῷ ῥύακι τεχνητὰ πλυσταρεῖα, ἔνθα αἱ γυναῖκες ὡς ἄλλαι Ναϊάδες βυθίζουσι μέχρι γονάτων πολλάκις τοὺς γυμνοὺς πόδας των, ἵνα ἀποπλύνωσι τὰ κατ' οἶκον σαπωνιζόμενα ἐνδύματα. Αἱ ἐν τῷ ῥύακι πλύνουσαι γυναῖκες εἶναι πᾶσαι ἔγγαμοι ἢ γραῖαι. Κατ' ἔθιμον τοῦ τόπου τὰ κοράσια πλύνουσι κατ' οἶκον. Εὐνόητος ὅθεν ἡ ταπεινὴ καὶ μελαγχολικὴ τοῦ ῥύακος πορεία. Δὲν διακόπτει εὐχαρίστως τὸν εὐεργετικὸν δρόμον του καὶ δὲν θολόνει τὰ δροσερὰ καὶ διαυγῆ νερά του, ἵνα ἁπαλῶς θωπεύῃ πόδας χονδροειδεῖς γυναικῶν γραιῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσχήμων. Εἰς ἐκδίκησιν φιλοδωρεῖ συνεχῶς τὰς ταραξίας τῆς ποιητικῆς πορείας του διὰ χρονίων ῥευματισμῶν, οἵτινες ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ διακόπτωσι τὰς τοιαύτας ὀχληρὰς δι' αὐτὸν σχέσεις. Λοξοδρομῶν δὲ καὶ εἰς δύο παραρρύακας τεμνόμενος πρὶν ἢ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν δρόμον του, διαμοιράζει εἰς ἀντεκδίκησιν ἄπειρα καὶ δροσερὰ φιλήματα πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ἀνθηρᾶς χλόης ἐπαναπαυομένην ἀνεμώνην, τὴν ὑπὸ τὸ φύλλωμα της δειλῶς κρυπτομένην μυοσωτίδα καὶ ὅλην τὴν χορείαν τῶν ἁγνῶν ἐκείνων καὶ καλλιχρώμων φίλων του, αἵτινες διάγουσι τὸν ὀλιγόχρονον βίον αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐλαφρὰν τοῦ Ζεφύρου θωπείαν καὶ τὴν ζωογόνον τοῦ ἡλίου θερμότητα.

Τοιαύτη ἡ γενικὴ τοῦ Ἀμαρουσίου ἄποψις, ὁμαλὴ ἐν τῇ ἀπερίττῳ κατατάξει της, θελκτικὴ διὰ τὸ καταπεπονημένον τοῦ Ἀθηναίου βλέμμα. Τοιαύτη ἡ μικρὰ καὶ μονήρης αὕτη χωρικὴ φωλεά, ἡ περικλείουσα ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἁπάσας τὰς μαγείας τοῦ ἐξοχικοῦ βίου, ὡς ἐν τοῖς τειχώμασι τῶν λευκῶν της οἰκίσκων ἁπάσας συλλήβδην τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας, τὰς διακρινούσας τὸν ἀμαθῆ καὶ προληπτικὸν ἀπὸ τοῦ ἀνεπτυγμένου καὶ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον) ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Καταλίπωμεν τὰ ὕδατα τῶν λιμνῶν καὶ ῥίψωμεν βλέμμα ἐπὶ τοῦ κήπου τούτου, ὅπου ἑτέρα ἀράχνη ὑφαίνει τὰς ἐν σχήματι ῥόδου κυμαινομένας ἀραχνίας της κρεμαμένας ἐπὶ ἐλαφρῶν κλώνων, αἰθερία ἀρχιτεκτονική, ἥτις διαγράφεται, παρίσταται καὶ ἕλκυει ὡς ὄνειρον, σκιαγραφεῖ δὲ ἐν τῷ

κενῷ τὴν μαγικὴν πρόσοψιν μεταξίνης μητροπόλεως, ἣν λικνίζει ἡ αὔρα.

Ἕνεκα τοῦ χαρίεντος στέμματος, ὅπερ κοσμεῖ ταύτην, τὴν ὀνομάζουσι Διαδηματοῦχον ἀράχνη, διὰ δὲ τὸν φαεινὸν σταυρόν, ὅστις εἶναι κεχαραγμένος ἐπὶ τοῦ σώματός της, φέρει αὕτη τὸ ποιητικὸν ὄνομα «ἀράχνη σταυροφόρος.» Τοῦ παραδόξου τούτου σταυροῦ, θὰ σᾶς εἴπωμεν μετ' ὀλίγον τὴν ὡραίαν παράδοσιν.

Τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς εἶναι ἐπίσης θαυμάσια ὅσον ὁ στολισμός της. Οἱ ἄβροὶ καὶ λεπτοὶ πόδες της περατοῦνται εἰς δύο ἄγκιστρα ὅλως διάφορα, ὧν τὸ μὲν ἓν πάντῃ ἁπλοῦν χρησιμεύει ὅπως εὐπρεπίζῃ, διαχωρίζῃ καὶ ἐκλέγῃ τὸ νῆμα, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου, δισχιδοῦς ὄντος δράττεται καὶ σύρῃ τὰ νήματα, ἃ μέλλει νὰ συνδέτῃ. Ἡ ἐκφραστικὴ κεφαλή της καλύπτεται κυριολεκτικῶς ὑπὸ πληθύος λαμπόντων καὶ πονηρῶν ὀφθαλμῶν, οἵτινες πανταχόθεν παρατηροῦσι καὶ ἐνεδρεύουσι τὴν λείαν. Παραμονεύουσα ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀραχνίας αὐτῆς, περιβάλλει διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἐν τῷ ἀέρι πτῆσίν της, κατασκοπεύουσα τὸ ἔντομον, ὅπερ ἔρχεται ἐν τοῖς δικτύοις αὐτῆς, καὶ ὅπερ πάραυτα τρέχουσα περιβάλλει διὰ νημάτων καὶ καταβροχθίζει. Ἐὰν ὅμως ἡ τύχη φέρῃ ἐπίφοβον ἐχθρὸν εἰς τὰ εὔθραστα δίκτυά της, ἡ ἀράχνη κατασκευάζει ἐκ τοῦ προχείρου ἕτερον νῆμα, ἐφ' οὗ ἀριεμένη νὰ ὀλισθήσῃ, ὡς ἐπὶ ἱστοῦ λείου, ἀφανίζεται ἐντὸς τῆς ὀπῆς της.

Εἰς τοὺς τροπικοὺς καὶ ἰδίᾳ ἐν Μαδαγασκάρῃ εὑρίσκεται γιγαντιώδης ἀράχνη, ἥτις κατασκευάζουσα ἀπέραντα ὑφάσματα καὶ τείνουσα ταῦτα ὑπεράνω τῶν ῥεμμάτων τὰ συνδέει δι' ἰσχυρῶν νημάτων, ἅπερ αὕτη ῥίπτει ἀπὸ τῆς μιᾶς ὄχθης εἰς τὴν ἄλλην. Αἱ ἀραχνίαι αὗται εἰσὶ τόσον στεραιαί, ὥστε ἀπαιτεῖται κοπτερὸν ἐργαλεῖον, ὅπως τὰς καταστρέψῃ καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων συλλαμβάνονται τὰ διερχόμενα μικρὰ πτηνά.

Θέλετε νὰ τελειώσωμεν τὴν βραχεῖαν ταύτην μελέτην διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ λευκοῦ σταυροῦ, ὃν ἡ ἀράχνη τῶν κήπων φέρει κεχαραγμένον ἐπὶ τῆς ῥάχεώς της; Ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἠγωνία ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἀράχνη της βλέπουσα τὰ μέλη του κεκαλυμμένα ὑπὸ μυιῶν, ἔλαβεν οἶκτον ὑπὲρ τῶν δεινῶν του καὶ ἤρχισε νὰ κλώθῃ λεπτὸν ὕφασμα περὶ τοὺς ἀλγούντας πόδας του καὶ ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἀγαθὴν ταύτην πρᾶξιν ἡ ἐλεήμων ἀράχνη ἀπεσύρετο ταχέως κατερχομένη ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ νήματός της, αἴφνης ἡ σκιὰ τοῦ σταυροῦ ἀπετυπώθη ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ὡς κρίνου σώματός της καὶ ἡ ἀράχνη τῶν κήπων ἐτήρησε πάντοτε τὸν μυστηριώδη τοῦτον τύπον.

Ἐλαφρὸς βόμβος προσέβαλεν αἴφνης τὰ ὦτά μου· φέρει τοῦτον μέλισσα διερχομένη ἐπὶ ἀκτῖνος ἡλίου πρὸς ἀναζήτησιν θύμου καὶ λεβαντίδων. Ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς μελίσσης.

Αὕτη εἶναι τι θαυμάσιον, ἡ δημοκρατία της δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπογραμμὸς καὶ ἡ κυψέλη της ἐστὶν ὁλόκληρος κόσμος.

Ἡ κυψέλη αὕτη ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς θήλεος μόνον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ βασίλισσα, ἐκ χιλιάδος ἀρρένων καὶ ἀπὸ 30 χιλιάδας περίπου ἐργατίδων ἐντόμων, ἅτινα εἰς οὐδὲν τῶν γενῶν ἀνήκουσιν. Ἡ βασίλισσα διακρίνεται ἐκ τῆς λαμπρᾶς της ἐσθῆτος καὶ τοῦ φοβεροῦ αὐτῆς κέντρου, τὰ ἄρρενα ἐκ τῶν μεγάλων αὐτῶν ὀφθαλμῶν, εἶναι δὲ ταῦτα μελανοῦ χρώματος ἄνευ ἐνεργητικότητος, ἄνευ βιομηχανίας, καὶ ἄνευ ὅπλων, εἰσὶν οἱ κηφῆνες τοῦ εἴδους των. Αἱ δὲ ἐργάτιδες εἰσὶ μικραί, λεπταί, ταχεῖαι, ἀκούραστοι, καλῶς ὡπλισμέναι καὶ καλὰ ἐργαλεῖα φέρουσαι.

Ἐντὸς τῶν ὀπισθίων αὐτῶν κνημῶν καὶ μὲ τοὺς φέροντας τρίχωμα πόδας των, ὡς ἐντὸς κοίλου, οὕτως εἰπεῖν, κανίστρου αἱ μέλισσαι συναθροίζουσι τὴν γύριν τῶν ἀνθέων.

Τὸ πᾶν ἀνατίθεται τῇ ἐργάτιδι, ἡ συγκομιδὴ τῶν ζωοτροφιῶν καὶ τῶν ὑλικῶν, ἡ θαυμασία κατασκευὴ τῶν μελικήρων καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῶν μικρῶν. Ἡ ἐργάτις εἶναι ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς θαυμασίας πολιτείας τῶν μελισσῶν.

Ὅτε αἱ μέλισσαι ἐκλέξουσι κυψέλην τινά, σπεύδουν ὅπως κλείσωσι τὰς σχισμάδας ταύτας μὲ ἀρωματώδη ὕλην, ἣν συναθροίζουσιν ἐπὶ τῶν βλαστῶν τῶν δένδρων. Ἐμφραχθεισῶν τῶν πλευρῶν τῆς κυψέλης, ἀσχολοῦνται εἶτα περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν μικρῶν κελλίων, ἐν οἷς θὰ ἐναποθέσωσι τὰ ὠὰ τῆς βασιλίσσης καὶ τὰς κοινὰς προμηθείας. Ταῦτα κατασκευάζονται ἐκ τοῦ κηροῦ, ὃν ἐκκρίνει μέλισσα, καὶ ὃν αὕτη λαμβάνουσα ζυμώνει καὶ πλάττει διὰ τῶν ἐντέχνων ποδῶν της.

Ἕκαστον μελίκηρον συνίσταται ἐκ κυτταρίων, ἅπερ κατασκευάζουσιν αἱ ἐργάτιδες διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ ἅτινα διατάττουσιν μετὰ τόσῳ ἐκπληκτικῆς κανονικότητος, ὥστε ἕκαστον κελλίον φαίνεται ἐξελθὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπους. Τὸ κυττάριον τοῦτο εἶναι τὸ ἀριστούργημα τῆς βιομηχανίας τῶν ἐντόμων. Ἐντὸς τῶν μικρῶν κυτταρίων θέλουσι κατοικήσει τὰ νεογνὰ τῶν ἐργατίδων, τὰ μεγαλήτερα τούτων εἰσὶ προωρισμένα διὰ τὰ νεογνὰ τῶν ἀρρένων, ἐν ᾧ τὰ πλέον εὐρύχωρα θὰ εἶναι τὰ ἀνάκτορα τῶν νέων βασιλισσῶν. Ἐν ἑκάστῳ κυτταρίῳ ἡ βασίλισσα ἀποθέτει τὰ ὠά, ἅπερ προσκολλᾶ εἰς τὸ βάθος τοῦ κελλίου διὰ γλοιώδους ὑγροῦ. Ἐφ ὅσον διαρκεῖ ἡ ὠοτοκία, αἱ ἐργάτιδες συνωθοῦνται περὶξ αὐτῆς, τῇ προσφέρουσι μέλι μὲ τὸ ἄκρον τῆς προνομαίας αὐτῶν καὶ τῇ ἐπιδαψιλεύουσι τρυφερὰς περιποιήσεις.

Τούλα Κόκκαλη

ΤΙΣ Η ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΑ ΠΡΟΙΞ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ

Ἐπεστάλη ἡμῖν παρά τινος συνδρομητρίας παράδοξον λεύκωμα ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος ἑκάστης σελίδος τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ στερεότυπος ἐρώτησις: *Τίς ἡ πολυτιμοτέρα προὶξ τῆς κόρης.* Ἡ Κυρία αὕτη παρακαλεῖ νὰ τῇ γράψωμεν ἰδιοχείρως τὴν περὶ τούτου γνώμην μας, μεταξὺ τῶν πολλῶν αἵτινες τῇ ἐσημειώθησαν ἤδη καὶ ὧν τινας χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν μας μεταφέρομεν ἐνταῦθα: «Ἡ *ὡραιοτέρα προὶξ τῆς κόρης εἶναι ἡ οἰκονομία*» (γνώμη φιλαργύρου). Ἡ δραστηριότης (γνώμη ἀπλήστου). — Ἡ ὡραιότης (γνώμη ἐπικουρείου). — Ἡ εἰλικρίνεια (γνώμη μεμψιμοίρου). — Ἡ ὑπομονὴ (γνώμη τυράννου). — Ἡ γλυκύτης (γνώμη ὀξυθύμου). — Ἡ ἀμάθεια (γνώμη ὀπισθοδρομικοῦ). — Ἡ εὐφυΐα (γνώμη φιλελευθέρου).

Καὶ ἄπειροι ἄλλαι τοιαύτης φύσεως, ἃς ἐλλείψει χώρου ἀδυνατοῦμεν νὰ μεταφέρωμεν. Ἡ ἡμετέρα ταπεινὴ γνώμη

δύναται ἐπίσης νὰ ἐκτεθῇ ἐνταῦθα, τιθεμένη οὕτω ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀπειροπληθῶν συνδρομητριῶν ἡμῶν.

Πᾶσαι ἀναμιμνησκόμεθα καλῶς πόσον δύσκολος ἦν ἡ θέσις τοῦ Πάριδος, ὅτε ἵνα προσφέρῃ τὸ μῆλον τῇ καλῇ τῶν θεαινῶν ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ὄρους («*Ἴδη*».

Τὸν φανταζόμεθα μὲ ἀνοικτὸν στόμα, ἀποθαυμάζοντα τὰς τρεῖς Ὀλυμπίους θεότητας καὶ ἀμφιταλαντευόμενον μεταξὺ τῆς μεγαλοφυοῦς καὶ σοβαρᾶς καλλονῆς τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς ἐξόχου καὶ βασιλικῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Ἥρας καὶ τῆς δελεαστικῆς χάριτος τῆς Ἀφροδίτης.

Ὁ ἀτυχὴς ἐδελεάσθη ὑπὸ τῆς τρίτης, ὡς θὰ ἔπραττεν ἴσως πᾶς θνητός, ἀφοῦ ἡ χάρις εἶναι ἡ πολυτιμοτέρα προὶξ τῆς γυναικός, ἡ μόνη διαρκὴς ὅσον καὶ ἡ ζωή της.

Μὴ συνοφρυοῦσθε, ὡραία δεσποινίς, οὔτε ὑμεῖς ἡ σεμνοπρεπὴς τῆς ἑστίας λάτρις. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς μόνον χάριτος τῆς ἐξαρτωμένης ἐκ τῶν διαφόρων τοῦ συρμοῦ ἰδιοτροπιῶν ἢ τῶν ἐπιχαρίτων ἀκισμῶν τῆς κόρης. Χάρις, ἀληθὴς τῆς γυναικὸς κόσμος εἶναι τὸ ἄρωμα ψυχῆς ἐκλεκτῆς καὶ προνομιούχου, ἡ ἀπόλυτος καὶ διαρκὴς ἔκφανσις καρδίας εὐγενοῦς, τὸ ἀπαύγασμα θαυμασίου καὶ ἀγγελικοῦ ἠθικοῦ κάλλους, τέλος ἡ χάρις ἐκείνη, ἣν εἰς τόσους τόνους ποιητικώτατα ὕμνησαν τῇ θεοτόκῳ ἄγγελοί τε καὶ θνητοί.

Εἶναι ἀγήρως ἡ χάρις αὕτη ἡ ἐν αὐτῇ περιλαμβάνουσα ἁπάσας συλλήβδην τὰς γυναικείας ἀρετάς. Μὴ παρ' αὐτῇ δὲν ἀπεικονίζηται καὶ ἡ μεγαλοφυΐα ὠχριῶσα! Μὴ δὲν παριστῶσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν θελκτικὴν μορφὴν βρέφους ἢ ὡς θαλλερὸν καὶ μυρόεν ἄνθος, τὰ δύο ταῦτα μετ' αὐτὴν θελκτικώτερα ἐπὶ τῆς γῆς πλάσματα!

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ χάρις ἡ ἐν τῇ στάσει, ταῖς κινήσεσιν, τοῖς λόγοις, τοῖς σχήμασι, τῇ ἀμφιέσει καὶ ὑποδύσει τῆς κόρης βαρύνει βεβαίως μεγαλως ἐν τῇ πλάστιγγι τῆς προικὸς ἢ μᾶλλον τῆς εὐτυχίας αὐτῆς. Ἡ χάρις εἶνε πρὸς τὴν γυναῖκα ὅ,τι τὸ ἄρωμα πρὸς τὸ ἄνθος· οὐδεὶς κόσμος πολύτιμος δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς αὐτὴν, τὴν διὰ μαγικοῦ πέπλου καλύπτουσαν τὰς φυσικὰς ἀτελείας τοῦ σώματος. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπροσωποποίησαν τὴν χάριν ἐν τῇ τριάδι τῶν μυθολογικῶν χαρίτων: τὴν θαυμασίας καλλονῆς Ἀγλαΐαν, τὴν καλὴν καὶ σεμνὴν Εὐφροσύνην καὶ τὴν ἐλαφρὰν καὶ εὐκίνητον Θαλείαν. Αἱ πάντοτε νέαι, γελόεσσαι, ἁπλαῖ καὶ μετριόφρονες αὗται χάριτες οὐδέποτε χωρίζονται ἀλλήλων, εἰς ἔνδειξιν τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας συνυπάρξεως των ἐν τῷ κόσμῳ τῆς κόρης.

Ἡ χάρις συνοδεύει τὴν γυναῖκα ἐν ταῖς διαφόροις τοῦ βίου φάσεσιν· τίς δὲν ἐμαγεύθη ὑπὸ τῶν χαριτολογιῶν μικρᾶς κόρης, ἢ ὑπὸ τῶν χαριεστάτων ἐνδοιασμῶν καὶ τῆς ἀφελοῦς δειλίας δεκαεξαέτιδος παρθένου! Τίς δὲν μένει ἐνεὸς ἀπέναντι τῆς μυριοτρόπου ἐκφάνσεως τῶν θελκτικῶν χαρίτων τῆς εἰκοσαέτιδος κόρης, καὶ τίς δὲν λησμονεῖ τὸν παρερχόμενον καιρὸν πλησίον χαριέσσης ὡρίμου γυναικός, ἥτις καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων της, καὶ ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῶν δικαιωμάτων της εἶνε ἐπίσης θελκτικὴ ὅσον καὶ σεβαστή. Τέλος καὶ ὑπὸ τὰς ρυτίδας αὐτὰς τοῦ γήρατος, καὶ ἐπὶ τῆς χιονώδους κόμης καὶ παρὰ τὸ ἀσθενὲς καὶ κεκμηκὸς βῆμα ἡ χάρις πιστὴ σύντροφος καὶ καλὴ τῆς γυναικὸς φίλη προσδίδει τῇ ὡραίᾳ ἀρκετὴν γοητείαν, ὅπως ἑλκύῃ τὴν λατρείαν τῶν παιδίων, ἅτινα ὥρας ὅλας διέρχονται μεθ' ἡδονῆς πλησίον της.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ἐνδυμασία τῶν μικρῶν. Ἡ ἐκτετραχηλισμένη κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα ἐνδυμασία τῶν παίδων καὶ ἰδίᾳ τῶν μικρῶν κορασίων ἐθεωρήθη τόσον χαρίεσσα καὶ κομψή· ὥστε ἀνὰ πᾶν βῆμα ἡμῶν ἔν τε τῇ πόλει καὶ τῇ ἐξοχῇ συναντῶμεν παιδία μὲ γυμνοὺς βραχίονας, γυμνὸν στῆθος, καὶ γυμνὰς κνήμας.

Καὶ διὰ μὲν τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας τὸ κακὸν εἶναι μικρόν· Ἀλλὰ τὸ γυμνὸν ἐκεῖνο στῆθος, ἐν ᾧ ἀντὶ τῆς ζωῆς καὶ ὑγείας εἰσάγεται πολλάκις ὁ θάνατος. Τὰ μικρὰ παιδία τρέχουσι, παίζουσιν, ἱδρόνουσιν. Τὸ γυμνὸν μικρὸν στῆθος των καλύπτεται ὑπὸ μικροσκοπικῶν ἱδρωτίνων ἀδαμάντων, ἐξορμώντων ἐκ τῶν διαστελλομένων πόρων τῆς ἁπαλῆς καὶ λευκῆς ἐπιδερμίδος. Το ἐλάχιστον ρεῦμα ἀέρος, ἀποκρυσταλόνει τοὺς ἀδάμαντας, κλείει τοὺς πόρους καὶ τὸ μικρὸν στῆθος στερούμενον τῆς εὐεργετικῆς λειτουργίας τῆς ἀδήλου διαπνοῆς, ἀναπτύσσει καὶ ζωογονεῖ ἐν ἑαυτῷ τὰ ζωοφθόρα ἐκεῖνα βακτηρίδια, ἅτινα μικρὸν κατὰ μικρὸν φθείρουσι τοὺς πνεύμονας καὶ ὁδηγοῦσιν εἰς τὸν τάφον.

Οἱ Ἄγγλοι ἀφήνουσι γυμνὰ τὰ παιδία των, ἀλλὰ τὰ ἐπανοφόρια εἶναι οἱ ἀχώριστοι σύντροφοί των. Τὸ θέρος προφυλάσσονται περισσότερον τοῦ χειμῶνος.

Ἄλλη πλάνη ἐπίσης ἐπικίνδυνος καὶ ἣν ὀφείλομεν νὰ καταπολεμήσωμεν εἶναι ἡ περὶ ὑγιεινῆς τῶν παίδων ἐπικρατήσασα ἀρχή, καθ' ἣν ταῦτα δέον νὰ ἐνδύωνται ἐλαφρότατα καὶ μὲ ἀσκεπῆ κεφαλήν. Τοιοῦτος κανὼν δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς παιδία γεννηθέντα ἰσχνὰ, ὠχρὰ, καχεκτικὰ καὶ ἀπαθῆ. Ἡ κατάχρησις τῶν ἐνδυμάτων εἶναι ἀναντιρρήτως ἐπιβλαβής, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔλλειψις τούτων ἔτι ἐπιβλαβεστέρα Ἡ μικρὰ ἰδίᾳ ἐκείνη κεφαλή, ἡ συνεχέστατα ἄθριξ, δὲν πρέπει ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ μένῃ ἐντελῶς ἀσκεπής, διότι τὴν μὲν ἡμέραν ἡ θερμότης, τὴν δὲ νύκτα ἡ ὑγρασία δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι λίαν δυσαρέστους συνεπείας ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ μικροῦ.

Κατὰ ἰατρικὸν κανόνα ἀπόλυτος ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν διατήρησιν θερμότητος εἰς τὰ ἕξῆς τοῦ σώματος μέρη: Τοὺς πόδας μέχρι τῶν ἀστραγάλων, τοὺς βραχίονας μέχρι τῶν ἀγκώνων καὶ τὸ στῆθος μέχρι τοῦ λακκίσκου τοῦ λαιμοῦ. Τὰ εὔσαρκα τοῦ σώματος μέρη δὲν εἶναι τόσον εὐπρόσβλητα ὑπὸ τοῦ ψύχους. Ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑγείαν τῶν παίδων θεωρεῖται ἐπίσης ἡ ἐπὶ δύο ὥρας τοὐλάχιστον καθ' ἑκάστην ἔξοδος εἰς περίπατον καὶ ἰδίᾳ ἐξοχικόν. Ἀδιάφορον ἐὰν πνέῃ ἄνεμος δριμὺς, ἢ ἐὰν βρέχῃ ἢ χιονίζῃ. Ἐνδύσατε καὶ ὑποδύσατε αὐτὸ καλῶς καὶ ἀφήσατέ το νὰ τρέξῃ ὅσον θέλῃ. Ἀφήσατέ το ἐλεύθερον νὰ ὁμιλῇ καὶ φωνάζῃ ὅσον θέλει, τοῦτο ἐνδυναμόνει μεγάλως τοὺς μικρούς του πνεύμονας.

Θαλάσσια λουτρὰ εἶναι ὠφέλιμα διὰ τὴν ὑγείαν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δέον νὰ ζητηθῇ ἰατρικὴ ἄδεια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μικρὸν πρέπει νὰ μένῃ 3—4 λεπτὰ μόνον ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ νὰ στεγνόνηται καλῶς τὸ μικρόν του σῶμα. Ἡ ἐν παραθαλασσίοις ἐξοχαῖς διαμονὴ τῶν μικρῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἀποβαίνει λυσιτελεστέρα πάσης ἄλλης διαίτης.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΒΟΝΩΝΙΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩι

Σήμερον ὅτε πλέον ἔληξαν αἱ ἐπὶ τῇ ὀγδόῃ ἑκατονταετηρίδι τοῦ ἀρχαιοτάτου τῆς Βονωνίας Πανεπιστημίου ἑορταί, ὅτε αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες ἔπαυσαν πληροῦσαι τὰς στήλας των διὰ τῶν λεπτομερῶν ἀφηγήσεων καὶ περιγραφῶν τῶν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο, ὅτε ἡ ἱστορία αὐτοῦ ἐγένετο κοινὸν τοῖς πᾶσι κτῆμα, προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς εἰς συμπλήρωσιν ὀλίγας λησμονηθείσας λέξεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, αἵτινες ἴσως ἀποτελοῦσι τὰς ὡραιοτέρας τῆς ὀκτακοσιαετοῦς ἡλικίας του σελίδας.

Ἀπὸ XIV αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν διάσημοι καθηγήτριαι

ἀλληλοδιαδόχως κατέλαβον ἐν αὐτῷ καθηγητικὰς ἕδρας. Ἡ πρώτη γυνὴ ἡ καταλαβοῦσα ἐν αὐτῷ νομικὴν ἕδραν καὶ εὐδοκίμως ἐπὶ ἔτη διδάξασα τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ὠνομάζετο **Dota d' Accorso**, γυνὴ μεγάλης ἐπιστημονικῆς δεινότητος καὶ ἐκτάκτου μεγαλοφυΐας. Κατὰ τὸν XVIII αἰῶνα ἡ Μαρία-Γαετάνα Ἀγνεζη, ἡ τιμήσασα ἀληθῶς τὸ γυναικεῖον φῦλον, κατέλαβε τριακοντοῦτις τὴν ἕδραν τῶν μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βονωνίας. Ἡ Γαετάνα ἐγεννήθη ἐν Μιλάνῳ κατὰ τὸ 1718 ἀναδειχθεῖσα ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας ἐξόχως μεγαλοφυής. Ἐννεαέτις συνέγραφε λατινιστὶ λόγον, ἐν ᾧ ὑπερεμάχει τῶν δικαιωμάτων τοῦ γυναικείου φύλου ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς μελέταις: **artium liberatium studia a sexu nactiquam abhorrere.** Ἐνδεκαέτις ἐγνώριζε τὴν λατινικήν, δεκατετραέτις μετέφραζεν ἀπὸ τῆς λατινικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν, τὴν ἰταλικήν, τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν τὰ ἔργα τοῦ Κουϊντίου Κουρτίου.

Δεκαεπταέτις εἶχεν ἐκμάθει τὴν Ἱσπανικὴν καὶ τὴν Ἑβραϊκήν. Τὰς γλώσσας ταύτας, ἃς μετὰ καταπληκτικῆς ἐξέμαθε ταχύτητος, ἐσπούδασεν, ἵνα διὰ τῆς μελέτης διαφόρων συγγραμμάτων πολλαπλασιάζῃ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῆς γνώσεις. Εἰκοσαέτις μόλις ἐδημοσίευσεν ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἓν θέματα φιλοσοφικὰ ὑπὸ τὸν τίτλον **Propositiones philosophicae.** Εἰς τὰ μαθηματικὰ δὲ, κλάδος εἰς ὃν μετὰ τὴν φιλοσοφίαν ἐπεδόθη ἔβαινεν ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον. Τὸ σύγγραμμα αὐτῆς **Istituzione analitiche** συνετάραζε σύμπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Ὁ φιλομαθὴς καὶ φιλοπρόοδος Πάπας τότε τῆς Ρώμης Βενέδικτος XIV διώρισε τὴν διάσημον συγγραφέα ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βονωνίας, ἀπονείμας αὐτῇ θερμότατα καὶ κολακευτικώτατα συγχαρητήρια. Ἡ νέα καθηγήτρια ἀποστρεφομένη τὰς ἐπευφημίας ἔζη μακρὰν τῆς κοινωνίας, διαμοιράζουσα τὰς ὥρας της μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν παραδόσεων καὶ μελετῶν της καὶ τῶν πτωχῶν, πρὸς οὓς ἀφιέρωσεν ἐν Μιλάνῳ τὸ τέλος τῆς εὐγενοῦς καὶ πολυτίμου ζωῆς της καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἐπώλησε καὶ ἅπαντα τὰ πολύτιμα κοσμήματα, ἅτινα ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία-Θηρεσία τῇ εἶχε δωρήσει εἰς ἔνδειξιν ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ.

Ταύτην διεδέχθη ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἡ Λαύρα Βάσσι, ἥτις πλὴν τῆς μητρικῆς της γλώσσης ἐγνώριζε καλῶς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικήν, ἐδίδασκε δὲ εἰς τὴν λατινικήν. Νυμφευθεῖσα μετὰ τοῦ ἰατροῦ Βερράτη ἀπέκτησε δώδεκα τέκνα, εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν ὁποίων ἐπεδόθη μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ζήλου.

Ταύτην κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος διεδέχθησαν ἡ Κλοτίλδη Ταμπρόνη καὶ ἡ Μαρία Δάλλε Δόννε. Ἡ πρώτη τούτων ἐγνώριζε τόσον καλῶς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικήν, ὥστε διωρίσθη καθηγήτρια τοῦ μαθήματος τούτου ἐν τῷ ρηθέντι Πανεπιστημίῳ. Ἡ διάσημος γυνὴ συνέγραψε πολλὰς ὡραιοτάτας μελέτας εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν ἔμμετρον καὶ διάλεκτον Δωρικήν.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ γυναῖκες αἵτινες ἐκλέϊσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ γηραιοῦ τούτου Πανεπιστημίου.

Κυρία Διευθόντρια

Γιὰ τὴν ἐφημερίδα σας, δὲ θέλω νὰ πληρώσω,
Ἂν ἔχω ἕνα τάλλαρο δὲ θέλω νά τὸ δώσω.
Κινήσετέ μου ἀγωγή, ἀντέτε με 'ς τὴν κρίσι
Νὰ δοῦμε πολὰ ἀπό ταῖς δυό, κυρία, θὰ κερδίσῃ.
Καὶ ποῦ θὰ τὴν στηρίξετε, παρακαλῶ, τὴ δίκη;
Ἀφοῦ δὲν ὀνομάζομαι διόλου Ἀνδρονίκη;
Ἐγώ, καλὴ κυρία μου, δὲ δίνω τὸν παρᾶ μου,
Γιατ' ἡ ἐφημερίδα σας ἀλλάζει τ' ὄνομά μου.
Ἀλήθεια, πῶς ὁ ἄνθρωπος γυμνὸς 's τὴ γῆ ἐμβαίνει,
Κι' εἰς τὸν παράδεισον αὐτὸν ὁλόγυμνος πηγαίνει,
Καθὼς καὶ εἰς τῆς κόλασης τὰ σκοτεινὰ τὰ μέρη,
Χωρὶς κι' αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐπάνω του νὰ φέρῃ,
Μὰ τώρα δὲ γεννήθηκα· ἐγὼ ἔχω χρόνια τόσα,
Ποῦ τὰ ἐξέχασα καὶ 'γὼ καὶ δὲ θυμοῦμαι πόσα.
Κι' ἀφότου ἐγεννήθηκα κι' ἐπῆρα τ' ὄνομά μου,
Τὸ ἀγαπῶ καὶ μ' ἀγαπᾶ κι' εἶναι κρυφὴ χαρά μου,
Γιατὶ μ' ἐξεβαπτίσατε; καὶ γὼ τὸ νοῦ μου χάνω
Κι' εἰς τὸν Σεβασμιώτατο ἀναφορὰ θὰ κάνω.
Τὸ φύλλο μου τὸ στέλνετε' σεῖς 'στὴν Ἀνδρονίκη,
Ἐνῶ ὁ παπᾶς μοῦ ἔδωκεν ὄνομ' Ἀγαθονίκη
Στοῦ χρόνου τὰ γυρίσματα, εἰς τῆς ζωῆς τὴν πάλη,
Πολλὰ θὰ 'δῇ ὁ ἄνθρωπος, πολλὰ θὰ μεταβάλῃ,
Ὥστε νὰ ἔρθῃ ἡ στερνὴ ἡ ὥρα τοῦ θανάτου,
Νὰ σκεπασθῇ γιὰ πάντοτε 'στό χῶμα ἀποκάτου,
Καὶ 'κεῖ πλιὰ νὰ μεταβληθῇ εἰς κόκκαλα καὶ χῶμα,
Καὶ ἡ πνοή του ν' ἀνεθῇ εἰς τ' οὐρανοῦ τὸ δῶμα.
Εἰς τῆς ζωῆς τὴ φοβερὰ καὶ 'γὼ τὴν τρικυμία,
Ὅτι κι' ἂν εἶχα, τ' ἄρπαξε τοῦ κόσμου ἡ κακία,
Καὶ νὰ μὲ 'γδύσῃ ἄφησα, 'γωρὶς νὰ ὁμιλήσω,
Χωρὶς ἀπὸ τοὺς κλέφταις μου τὶ νὰ ζητήσω 'πίσω,
Τὰ τρία μόνον ἔκρυψα, τὸ πνεῦμα, τὴν καρδιά μου,
Κι' αὐτὸ ποῦ σεῖς ἐκλέψετε κι' ἀλλάξετ' τ' ὄνομά μου.

. . . . . .

Καὶ τώρα, ἂν θελήσετε, κινήσετέ μου δίκη,
Ἐγὼ δὲν ὀνομάζομαι διόλου Ἀνδρονίκη.

Ἐν Σκύρῳ **Ἀγαθονίκη Ἀντωνιάδου**

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

Παρθεναγωγεῖον Χίλλ. Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐπερατώθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀρχαιοτάτου παρθεναγωγείου Χίλλ, καθ' ἃς αἱ μαθήτριαι διεκρίθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπί τε ταῖς εὐστόχοις ἀπαντήσεσι κατὰ τὴν τῶν διαφόρων μαθημάτων ἐξέτασιν καὶ τῇ κοσμίᾳ συμπεριφορᾷ αὐτῶν.

Παρθεναγωγεῖον Σιμοπούλου. Ἐπίσης τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἔληξαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου Σιμοπούλου, διευθυνομένου ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ παιδαγωγικῶς καταρτισθείσης δεσποινίδος Εὐφροσύνης Βεροπούλου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τούτων ὑπῆρξε ἀντάξιον τῶν κόπων καὶ προσπαθειῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Παρθεναγωγεῖον Σκορδέλη. Ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἀπὸ ἔτους λειτουργοῦντος εὐδοκίμως ἀστικοῦ Παρθεναγωγείου διευθυνομένου ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἀσπασίας Σκορδέλλη. Τὸ Παρθεναγωμεῖον τοῦτο καίτοι ἀρτισύστατον ἐποιήσατο ἱκανὰς κατὰ τὸ ἀ. αὐτοῦ ἔτος προόδους, κατηρτισμένον ἄλλως τε κατὰ τὸ τελειότερον σύστημα τῶν ἐν Γερμανίᾳ λειτουργούντων ἀστικῶν Παρθεναγωγείων.

Παρθεναγωγεῖον Δημοπούλου. Ἔναρξις τῶν ἐξετάσεων τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου ἐγένετο τῇ 16η Ἰουνίου. Ἐπερατώθησαν δὲ τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καθ' ἣν ἡ ἀξιότιμος διευθύντρια κ. Δημοπούλου ἔδωκε λόγον τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων, ἐξ ὧν καταδείχθη ὁ ζῆλος καὶ ἡ δραστηριότης τῆς τε διευθύνσεως καὶ τοῦ λοιποῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Διεθνὴς φιλανθρωπικὴ ἑταιρία. — Ἐν τῷ χειμερινῷ ἱπποδρομίῳ τῆς Γαλλίας συνεκλήθη δημοσία ἡ ἐνιαύσιος σύνοδος τῆς διεθνοῦς εὐεργετικῆς ἑταιρίας. Ἡ ἑταιρία αὕτη κατ' ἐξοχὴν φιλάνθρωπος λειτουργεῖ πρὸ εἰκοσαετίας. Σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ παρέχῃ δωρεὰν ἰατρὸν καὶ φάρμακα πρὸς πάντα πτωχὸν ξένον ὁμιλοῦντα τὴν γαλλικήν, ἄνευ διακρίσεως θρησκεύματος ἢ ἐθνικότητος.

Δι' εὐγλωττίας ἀπαραμίλλου ὁ κ. Ἰούλιος Σίμων ἀπηρίθμησε τὰς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο χορηγηθείσας ὑπὸ τῆς φιλανθρώπου ταύτης ἑταιρίας εὐεργεσίας, κατόπιν δὲ ἀνέγνω τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Βραζιλίας, ἐν ᾧ ἐγνωστοποίει τὴν εἰς Μιλάνον παραμονήν του ἕνεκα ἀσθενείας καὶ τὴν λύπην του διὰ τὴν ὡς ἐκ τούτου ἐκ τῆς συνόδου ταύτης ἀποχήν του. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Ἀρνοὺλ ἐξύμνησε τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς τοῦ Αὐτοκράτορος, θεσπίσαντος ψήφισμα καταργοῦν τὴν δουλείαν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ἐβραβεύθησαν διάφοροι ἐπισημότητες μεταξὺ δὲ τούτων καὶ Κυρίαι. Ἡ κ. Φρομάν, ἡ δεσποινὶς Ραντερή, ἡ χήρα κυρία Ἀνζεμπὸλ καὶ ἡ κυρία Μπεζὺ μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τοῦ 1871 διέτρεχον τὴν πολιορκουμένην Ἀλσατίαν μετακομίζοντες διαταγὰς ἐπισήμους καὶ ἐπιστολὰς τοῦ ἀρχηγείου εἰς τὰ διάφορα σώματα. Ἀμφότεροι διῆλθον 96 φοράς, μαστιζόμενοι ὑπὸ τῶν κακουχιῶν τοῦ χειμῶνος, τὰς ἐχθρικὰς γραμμάς, διαφυγόντες τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν τῶν Πρώσσων. Τὴν 97ην ὅμως συνελήφθησαν. Δύναται νὰ ἀπέλθῃς, εἶπον οἱ Πρῶσσοι πρὸς τὴν γυναῖκα. Οὐδὲ βῆμα ἐννοῶ νὰ ἀπομακρυνθῶ τοῦ συζύγου μου, εἶπε μετὰ θάρρους ἡ κυρία Μπεζύ. Θὰ συμμετάσχω τῆς τύχης αὐτοῦ. Ἂν ἔχητε σφαίρας δι' αὐτὸν κρατήσατε καὶ τὸ ἰδικόν μου μερίδιον. Διαφυγόντες, ὡς ἐκ θαύματος, τὸν θάνατον οἱ γενναῖοι οὗτοι σύζυγοι ὡδηγήθησαν ὡς αἰχμάλωτοι εἰς Γερμανίαν, ὅπου παρέμειναν ἐπὶ 17 ὅλους μῆνας, ὑποστάντες καρτερικῶς πᾶνμαρτύριον μὲ τὴν παρηγορίαν ὅτι ἔπασχον ὑπὲρ πατρίδος.

Μεταξὺ τῶν βραβευθεισῶν συγκαταλέγεται καὶ ἡ δεσποινὶς Καρλότα Δυρὰν ἡλικίας 120 ἐτῶν λαβοῦσα τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον· εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ ἐντιμοτέρα τῶν ὑπηρετριῶν. Ἐπὶ 80 ἔτη ἐπεδαψίλευσε τὰς περιποιήσεις της εἰς διαφόρους γενεὰς ἀνηκούσας εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν. Καίτοι πλέον ἢ παρῆλιξ δὲν ἀπεσύρθη τῆς ἑταιρίας τῶν ὑπηρετριῶν, ἧς πρόεδρος τυγχάνει καὶ παρ' ἧς τέθεται καὶ ἀγαπᾶται μετ' ἀληθοῦς ἀφοσιώσεως.

Ἀμαζόνες Ἰνδαί. — Ἡ πρώην ἰθαγενὴς βασίλισσα τῶν Ἰνδιῶν ἔγραψε πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς Βικτωρίας ἀποσταλέντα ἄγγλον ἀντιβασιλέα τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν. «Ἐξοχώτατε. Εἶμαι ἑτοίμη νὰ προσφέρω ὑμῖν ἱππαρχίαν μαχίμων γυναικῶν, ὧν ἡ πολεμικὴ ἱκανότης τυγχάνει γνωστὴ ὑμῖν. Ἡ ἀνδρία τῶν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ μαχίμων αὐτῶν γυναικῶν θέλει καταστῇ ὑπογραμμὸς εἰς ἀπομίμησιν διὰ πᾶσαν Ἀγγλίδα καὶ Ἰνδὴν γυναῖκα. Ἐλπίζω ἐξοχώτατε ὅτι ἡ προσφορά μου δὲν θέλει ἀπορριφθῇ».

Ἐν Κεντρῷᾳ Ἀσίᾳ. — Ἡ Κυρία Κορνηλία Σφραμτζῆ δοῦσα τελευταίως μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐξετάσεις εἰς τὴν σχολὴν τῶν ὡραίων τεχνῶν ἀνηγορεύθη καθηγήτρια εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν σχολὴν τοῦ Ἐν-αχμενταμπάντ.

Μεγίστην ἔκπληξιν βεβαίως προξενεῖ ἡ εἴδησις, ὅτι ἐν μέσῃ Ἀσίᾳ ὑπάρχουσι σχολεῖα ὡραίων τεχνῶν. Ὅτι καταπληκτικὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς γυναικὸς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ἡ ἑξῆς ἀγγελία. Εἰς τὴν πόλιν Ἰντεραμπάντ νεᾶνις ὀνόματι Πατμαμπένη κόρη ἰθαγενοῦς μεγαλοκτηματίου ὑποστᾶσα ἰατρικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον συνεδρίου ἰθαγενῶν ἰατρῶν καὶ ξένων, ἀνεκυρήχθη ἰατρός. Σημειωτέον ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἰθαγενὴς Ἰνδὴ γυνή, ἥτις ἐξέμαθε τὴν ἰατρικὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι καὶ ὑπεβλήθη ἐν αὐτῇ εἰς δημοσίας ἐξετάσεις.

Μανθάνομεν ἐπίσης, ὅτι ἡ διάσημος Πακτίνα Παράμπεῦ, περὶ ἧς ἄλλοτε ἐγράψαμεν πρόκειται νὰ μεταβῇ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπως διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν ρητορικῆς δεινότητος καὶ συμπαθοῦς πολυμαθείας δημοσίως ὁμιλήσει, ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ὁμοφύλων της, καὶ δι' ἐράνων, παραινέσεων καὶ ὑπομνημάτων ἐνεργήσει τὴν εἴσπραξιν ποσοῦ τινος ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ της.

Γυναικεία ἐν Αὐστραλίᾳ ἀνάπτυξις. — Εἰς τὴν Νότιον Αὐστραλίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐψηφίσθη νόμος, δι' οὗ

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

Προετοιμάσωμεν τὴν τοῦ συνεταιρισμοῦ πρᾶξιν μας· κάμωμεν τὰς δεούσας προπαρασκευὰς τῶν μηχανημάτων καὶ ὅταν μετά τινας ἑβδομάδας λυθῇ ἡ ἐκκρεμὴς τοῦ Ἀρμάνδου δικαστικὴ ὑπόθεσις τότε συνυπογράφομεν.

Αἱ προτάσεις σας εἶναι δίκαιαι, χρηστὰι καὶ καθ' ὅλα ἀποδεκτέαι. Θέλω μάλιστα ὁμιλήσει καὶ πρὸς τὴν θυγατέρα μου περὶ τούτου. Ἂν καὶ ἀδιαφορῶ περὶ τῆς συγκαταθέσεώς της ἢ μή. Οὐχ' ἧττον καλὸν εἶναι νὰ τὴν προδιαθέσω.

Λοιπὸν σᾶς ἀφίνω· ἐξομαλύνετε τὰ πάντα ὑφ' ὁποίους ὅρους νομίσετε καταλληλοτέρους. Ὡς πρὸς τὸν Ἀρμάνδον διαθέσατε, ὅπως ἐγκρίνητε. Ἐμὲ μόνον μὴ λησμονήσητε νὰ προσθέσητε συνέταιρον ἐπὶ τοῦ τρίτου.

Καὶ ἄνευ ἑτέρου οἱ δύω βιομήχανοι ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ἀποχωρισθῶσι. Καὶ ὁ μὲν Δαρτουᾶ εὐφροσύνως ἐσκέπτετο: *ἡ δουλειὰ εἶναι στὸ παρὶ δεμένη.* — Ὁ δὲ Μωδουΐ, . . . εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς ὕλης, ὁ νέος δὲ μοὶ εἶναι κατὰ πάντα ἀρεστός.

Καὶ κρούσας τὸν κώδωνα διέταξε τὸν ἐπιφανέντα ὑπηρέτην νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὴν θυγατέρα του, ὅτι ἐζητεῖτο παρ' αὐτοῦ.

Ἀμοιβαία καὶ δυσάρεστος ἔκπληξις.

Ὁ Κος Μωδουΐ ἔσπευδεν, ὄχι διότι ὡς ἄνθρωπος ποιᾶς τινος σπουδαιότητος ἐνόμιζε πρέπον νὰ μὴ χάνῃ ἀνωφελῶς τὸν καιρόν, ἀλλὰ διότι ἠνόησεν ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς ἐξηρτᾶτο τὰ μάλιστα ἐκ τοῦ γάμου τῆς Μαρκέλλας. Τὸ καταπεπονημένον αὐτῆς, ἅμα τῇ ἐμφανίσει της, ὕφος τὸν ἐξέπληξεν.

Τί ἔχεις; τὴν ἠρώτησεν, ἀνήσυχος.

Ἔμαθον τὴν φοβερωτέραν τῶν εἰδήσεων: τὴν δολοφονίαν τῆς Κας Βερνιέ, μητρὸς τοῦ Γιλβέρτου.

Εἶναι ἀρκετὰ λυπηρὸν τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' εἶναι ζήτημα ἀφορῶν τὰς ἀρχὰς καὶ οὐχὶ ἡμᾶς. Τόση εὐαισθησία βλάπτει.

Διατί μὲ ἐζητήτατε; ἠρώτησεν ἐντόνως ἡ Μαρκέλλα.

Πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος· γνωρίζεις, κόρη μου, ὅτι ἄγεις ἤδη τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας σου ἔτος. Ἔχεις καλὴν ἀνατροφὴν καὶ καλὴν προῖκα.

Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι ν' ἀποκτήσω γαμβρὸν ἐνταῦτῷ δὲ καὶ συνέταιρον. Τοιοῦτος καὶ μοὶ παρουσιάζεται σήμερον ὅτε καὶ ἀποφασίζω νὰ σὲ ἀποκαταστήσω. Ὁ μέλλων γαμβρός μου στερεῖται σήμερον χρηματικῶν πόρων, εἶναι ὅμως ἐπινοητὴς νέας ἐφευρέσεως πρὸς σκευασίαν τῆς ζακχάρεως, δι' ἧς περιορίζονται αἱ δαπάναι εἰς ἀριθμὸν λίαν συμφέροντα διὰ τὸ κατάστημά μου.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐξαίρετα, ἀλλ' ἐλησμονήσατε, πάτερ μου, νὰ μοὶ γνωρίσητε τὸ ὄνομα τοῦ γαμβροῦ σας.

Περὶ τοῦ Ἀρμάνδου Δυρουΐ πρόκειται. Τί φρονεῖς κόρη μου;

Φρονῶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν βιομηχανικῶν σας ὑπολο-

παρεχωροῦντο εἰς τὴν μητέρα τὰ αὐτὰ μετὰ τοῦ πατρὸς δικαιώματα ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. Νῦν δὲ πρόκειται νὰ ψηφισθῇ ἕτερος νόμος παραχωρῶν εἰς τὰς εἰκοσιπενταέτιδας γυναῖκας, τὰς ἐπὶ ἑξαμηνίαν διατελεσάσας εἰς ἐκλογικόν τι τμῆμα, τὸ δικαίωμα τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς ψήφου. Ἐλπίζεται, ὅτι θέλει δοθῇ ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τὴν ὕπανδρον γυναῖκα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Τ. Κ. Μεσολόγγιον. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν· ἀπείρους καὶ θερμὰς εὐχαριστίας· φύλλα κ. Μ. ἀπεστάλησαν καὶ ἀποστέλλονται τακτικῶς.— Καν Α. Δ. Κ. Κωνστάντζαν. Ἀποστέλλεται εὐχαρίστως.—Καν Κ. Λ. Κεφαλληνίαν. Ὡραῖον ἐπὶ λευκῆς λινῆς βατίστης πεποικιλμένον παρ' ὑμῶν ρινόμακτον ἢ μικρὰν ἐπὶ λευκοῦ μεταξωτοῦ εἰκόνα, ἐὰν γνωρίζητε νὰ ἐργάζησθε μὲ τρίχας τῆς κεφαλῆς.—Καν Δ. Π. Σύρον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ζητουμένη συνταγὴ δημοσιευθήσεται προσεχῶς.—Καν Ε. Ζ. Ζούρτσαν. Χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀποστέλλονται· δοθεῖσα διεύθυνσις ἦν δυσανάγνωστος.—Καν Α. Μ. Κέρκυραν. Εὐτυχῶς τὸ σύστημα τοῦ ὑπτωττισμοῦ δὲν ἐγενικεύθη εἰσέτι. Τὸ ὑπνωτιζόμενον παιδίον ὑπακούει βεβαίως καὶ εἶναι πειθήνιον, ἀλλὰ χάνει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος, τὴν φυσικὴν παιδικὴν εὐθυμίαν· μεταβάλλεται εἰς ἑτεροκίνητον μηχανήν.—Καν Μ. Μ. Πόρον. Ἐλήφθησαν· σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ ψυχῆς διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Καν Μ. Π. Μέγα Κεσερλῆ. Συνδρομὴ ἐλήφθη.— Κον Σ Τ. Σ Μαγουρέλιον. Εὐγνωμονοῦμεν δι εὐγενεῖς φροντίδας, ἐνεγράφη· φύλλα ἀπεστάλησαν, γράφομεν.—Καν Π. Σ. Μπ. Ἀργοστόλιον. Εἰς ποῖον ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος εὑρίσκεται ἡ συμβουλὴ αὕτη;— Καν Κ. Τ. Ὀδησσόν. Διατὶ ὄχι, ἀποστέλλομεν ζητηθέντα. Ἱστορία γυναικὸς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι· ἀποστέλλομεν ζητηθείσας ἀγγελίας· εὐγνωμονοῦμεν.—Κον Σ. Η. Δ. Σόφιαν. Ἡ ἐφημερίς σας ἐκδίδεται Βουλγαριστὶ ἢ Ἑλληνιστί; Στείλατε ἓν φύλλον καὶ βλέπομεν.— Καν Α. Κ. Ζαγαζίγιον. Κατ' εὐθεῖαν ἢ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου;—Καν Μ. Γ. Ι. Μύκωνον. Ἡ ἀπόδειξίς σας ἐστάλη κατὰ λάθος. Οὐχ' ἧττον ἀποστέλλομεν φύλλα ἀ ἑξ. ἀ. ἔτους.— Καν Α. Μ-Μύκωνον. Θερμότατα εὐχαριστοῦμεν διὰ φιλικὰς φροντίδας. Νέα ἐ. νεγράφη, φύλλα ἀποστέλλονται· γράφομεν. — Καν Ε. Κ. Καββάλαν. Ἀριθμοί τινες ὑπολείπονται ἔτι· ἀποσταλήσονται.—Καν Α. Μ. καὶ Ε. Θ. Ἀθήνας. Πρὶν ἢ ψηφισθῇ ὁ σχετικὸς νόμος ἡ ἀναφορὰ σας ἔσται ἄσκοπος.—Καν Ε. Οἰ. Πάτρας. Δὲν βλέπω τὸ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν ἐξετάσεων προκύπτον καλόν. Ἐν Εὐρώπῃ αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις κατηργήθησαν, περιορίζονται εἰς γραπτὰς μόνον.—Καν Α. Κ. Αἴγιον. Σᾶς συνιστῶμεν τὰ θερινὰ ὑφάσματα τοῦ καταστήματος τῶν ἀπόρων γυναικῶν. Ἡ balayeuse ἐπανέρχεται, φοβούμεθα μὴ ἐπακολουθηθῇ ὑπὸ τῶν μακρῶν φορεμάτων.—Καν Γ. Γ. Κεφαλληνίαν. Τὰ ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν θερμὴν καὶ πατριωτικωτάτην ἐπιστολήν· εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἱκανοποίησίς μας. Τὰ περὶ Ἀρσακείου ἀποστελλόμενα δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἀναμένομεν μεταρρυθμίσεις· μήπως νομίζετε ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν τὰ ἀναγωρίζουσιν;—Καν Α. Α. Βενετίαν. Ἰὸ προσεχὲς ἔτος εὐχαρίστως.—Καν Υ. Σ. Μαγχέστριαν. Δύνασθε νὰ ἀποστείλητε τὰ ζητούμενα ταχυδρομικῶς διὰ τῆς γνωστῆς ταξειδιώτιδος; Θέλει μᾶς ὑποχρεώσει· ἐδῶ ὑπάρχει ἀπελπιστικὴ ἔλλειψις.—Καν Φ. Φ. Παρισίους Ἀποστείλατέ τι περὶ Νέας αὐτοκρατείρας. Καν Α. Α. Μιλάνον. Φύλλα ἐστάλησαν Ἠγνόουν τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας — Κυρίαν Α. Κ. Κατάνην. Εὐχαρίστως ἀποστέλλομεν τὸ ἡμερολόγιόν μας πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ρηθείσης Ἰταλικῆς ἐφημερίδος. Ἡ ἐπιστολὴ καὶ ἡ πρόθεσις τοῦ Ἰταλοῦ συναδέλφου εἶνε κολακευτικώτατα. Ἀπηντήσαμεν καταλλήλως.— Καν Α. Σ. Δ Μ. Τεργέστην. Χρυσοδεδεμένα σώματα ἀπεστάλησαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Κον Χ. Ι. Α. Θήραν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις. Χρήματα ἐλήφθησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τοῦ λυγκός. Πρὸς καταστολὴν τῆς ὀχληρᾶς λυγκὸς πιέσατε τοὺς δύω ἀμυγδαλίτας, κρατοῦσαι συγχρόνως τὴν ἀναπνοήν ὑμῶν. Ἡ ἀπαλλαγὴ εἶναι βεβαία.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πουρὲ ἐκ διαφόρων χόρτων. Καθαρίσατε καλῶς ὀξαλίδα, (ξυνίθραν) μαρούλιον, χαιρέφυλλον καὶ σπανάκια καὶ βυθίσατέ τα ἐντὸς ζέοντος ὕδατος. Κατόπιν ἀποσύρατε καὶ ἀφήσατε αὐτὰ νὰ στραγγίσωσι. Καύσατε ὀλίγον βούτυρον καὶ ρίψατε ἐντὸς τὸν πολτὸν τῶν χόρτων μετ' ὀλίγης φαρίνης καὶ ἀναλόγου ἅλατος καὶ πεπέρεως καὶ καβουρτίσατε καλῶς. Ἔπειτα ρίψατε ἄδολον γάλα καὶ ἀφήσατε νὰ βράσῃ ἡμίσειαν ὥραν. Αὐγοκόψατε τὸ ὅλον διὰ δύω κρόκων ὠῶν καὶ γαρνήρετε τὸ πινάκιον δι' ὠῶν βραστῶν πηκτῶν κεκομμένων εἰς δύω

γισμῶν θὰ ἦναι ἴσως δι' ὑμᾶς κατάλληλος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω σύζυγον ἀσφαλίζοντα τὴν ἰδικήν μου εὐτυχίαν καὶ ὄχι τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τῶν κοκκινογουλίων Σας, ὁ κύριος οὗτος δὲν μοὶ εἶναι ποσῶς κατάλληλος.

Πλὴν μήπως διὰ τῆς ἐργασίας μου δὲν σοὶ προετοιμάζω τελείαν εὐτυχίαν! μήπως δὲν εἶσαι ἡ μόνη κληρονόμος μου!

Δὲν ἀγαπῶ τὸν Δυρουΐ, ἀπήντησε ψυχρῶς ἡ Μαρκέλλα.

Πῶς! καὶ εἰς τί δύνασαι νὰ τὸν μεμφθῇς; εἶναι νέος σοβαρὸς καὶ κατὰ πάντα ἐξαίρετος.

Ἴσως. — Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐπιδιώκω σύζυγον τόσῳ τέλειον.

Τί σημαίνει αὐτὸ δεσποινίς;

Σημαίνει ὅτι ὁ Κος Δυρουΐ δὲν μοῦ ἀρέσει καὶ ὅτι μετ' αὐτοῦ θὰ εἶμαι δυστυχεστάτη.

Ἄ! ἀνέκραξε ἐξοργιζόμενος ὁ πατήρ. Εἶσαι λοιπὸν τὸ πανομοιότυπον τῆς μητρός σου!

Μάλιστα, πάτερ μου· καὶ ἐπειδὴ μοὶ δίδεται περίστασις, δὲν δυστάζω νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι ἐὰν ἡ μήτηρ μου εἶχεν ὀλιγότερον πλοῦτον καὶ περισσοτέραν ἠθικὴν ἀνάπαυσιν δὲν θὰ ἀπέθνησκεν.

Δεσποινίς, προσέθηκεν ὁ Μωδουΐ, ἡ μήτηρ σας ἔπασχε· ἦτο φαντασιόπληκτος. Παρ' ἐμοὶ κατεδαμάσθη καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ μὲ ἐλέγξῃ διὰ τὸν τακτικὸν καὶ αὐστηρὸν βίον εἰς ὃν τὴν ὑπέβαλον.

Καλῶς, πάτερ μου. Ἀλλ' ἀφοῦ ζητεῖτε γαμβρὸν καὶ συνέταιρον δὲν εὕρετε ἄλλον καταλληλότερον τοῦ Δυρουΐ;

Μήπως ἐφροντίσατε περὶ τούτου πρὸ ἐμοῦ;

Μάλιστα; Ἡ ἔκτακτος δὲ ἱκανότης καὶ ἡ ἐκ 300,000 φράγκων περιουσία του καθιστῶσιν αὐτὸν πολύτιμον δι' ὑμᾶς συνέταιρον. Εἰς αὐτόν, ναί, ἐμπιστεύομαι τὴν εὐτυχίαν μου;

Ἀγαπῶ τὸν κύριον Γιλβέρτον Βερνιέ.

Τὸ ἐπερίμενα . . . δὲν εἶναι παιδὶ σοβαρόν.

Εἶναι ἀξιοπρεπέστατος! εἶναι ὁ μόνος ἀνὴρ εἰς ὃν θέλω ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην μου.

Εἶσαι κενὴ καὶ ῥωμαντικὴ κεφαλή, βλέπω. Εἰς ἐμὲ δὲν συμφέρει ποσῶς ὁ γάμος οὗτος. Ἀδιαφορῶ διὰ τὰς παιδικὰς αὐτὰς ἀνοησίας. Κατάλληλος δι' ἐμὲ εἶναι ὁ κ. Δυρουΐ καὶ θὰ ἐνδώσῃς ἐπειδὴ τὸ θέλω.

Μὴ ἐπιμένητε, πάτερ, μοὶ εἶναι ἀδύνατον. Ἕκαστος ζητεῖ τὴν εὐτυχίαν του καθ' ὃν τρόπον αὐτὸς τὴν ἐννοεῖ, προσέθηκεν ἡ Μαρκέλλα, μετ' ἀποφασιστικῆς ὑπεροψίας.

Ἡ ἰδική σας ἔγκειται εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆς περιουσίας σας, ἡ ἰδική μου εἰς τὸ νὰ νυμφευθῶ ἐκεῖνον ὃν ἀγαπῶ.

Ἔχω τὸν νόμον ὑπὲρ ἐμοῦ.

Καὶ ἐγὼ τὴν καρδίαν μου.

Ὁ κ. Μωδουΐ δὲν θὰ ἀνθίστατο ἴσως, ἂν δὲν εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς οἰκονομίας τῆς ἐπινοήσεως. Ἐγειρόμενος ὅθεν προσέθηκεν· σοὶ ἐγνωστοποίησα τὰς διαθέσεις μου· σκέφθητι καὶ συμμορφώθητι πρὸς αὐτάς.

Μὴ τὸ ἐλπίζητε πάτερ.

Θὰ ἴδωμεν. — Δύνασθε ν' ἀποσυρθῆτε.

Μεταβᾶσα εἰς τὸ δωμάτιόν της ἡ Μαρκέλλα ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Γιλβέρτε, ἔλεγε, βασίσθητι ἐπ' ἐμέ· νῦν μάλιστα ὁπότε ὑποφέρῃς καὶ κλαίῃς μόνος. (ἀκολουθεῖ).